

Důvodů, proč jsem si vybrala toto téma, je víc. První je fakt, že nevím o podobném zpracování tématu ani o postupu, kdy se konfrontuje česká literatura s řeckou mytologií z antropologického hlediska. Je proto lákavé se tímto problémem zabývat. Dalším důvodem je můj velice kladný vztah k řecké mytologii a Řecku vůbec. Ale také to, že jsem vždy jen báje přijímala a nikdy podrobněji nepřemýšlela o jejich genezi. V neposlední řadě je mi toto téma blízké, protože mým druhým oborem je český jazyk a literatura, proto považuji za zajímavé podívat se na texty z trochu jiného pohledu, než je literární interpretace díla.

Pod pojmem řecké mýty si většina z nás vybaví nějaké příběhy, vzpomene si na své dětství, kdy udiveně hltala Staré řecké báje a pověsti od E. Petišky a věřila, že podobní bohové a hrdinové skutečně existovali a kdysi dávno se to, o čem spisovatel vyprávěl, skutečně stalo. Poté, co člověk usedl do školních lavic, zjistil, že to s jejich pravdivostí nebude tak jisté. V hodinách literatury i dějepisu se dozvídáme, co to báje nebo mýty jsou, a že se sem řadí i ony pohádky, které považujeme za skutečné. Použila jsem výraz pohádky, mytologie má s tímto žánrem mnoho společného, zvláště ta řecká má velice pohádkový ráz.